

en Deling med disse Tal, som man anvender efter det D'Hondtske Princip, 1, 2, 3, 4, 5 o. s. v., delte alene med ulige Tal, 1, 3, 5, 7, 9 o. s. v., vilde man komme til det samme Resultat, som den Andræske Metode vilde give, og hvorved Flertallet eller de store Partier ikke faar den Fordel, som det D'Hondtske System altsaa menes at ville give dem. Der er ikke kommet mig for Øje en saadan Beregning af nogen Matematiker, men det kunde være meget interessant at faa den forelagt, og det kunde vi maaske faa i Udvalget. Det kan ikke være nogen ren Tilfældighed, det maa jo være virkelig videnskabelig korrekt begrundet. Det er muligt, at en saadan Begrundelse foreligger, men den er imidlertid, som sagt, ikke kommet mig for Øje.

Hvad den højtærede Minister nævnte om, at man ogsaa ved en Deling af Landet i større Kredse kan faa en Repræsentation, der ikke er forholdsmæssig, synes jeg ikke har megen Vægt. Den højtærede Minister nævnte Forholdet i Sverige. Det er meget muligt, at en Korrespondent til „Hamburger Nachrichten“, eller hvilket Blad det nu var, har skrevet eller telegraferet, at det er Forholdstalsvalgmaadens Tilfældigheder, der har givet de skæve Udslag, som nogle af Valgene har givet i Sverige, men det er slet ikke rigtigt, det har ikke noget med Forholdstalsvalgmaadens Tilfældigheder at gøre. Det staar i Forbindelse med den ufuldkomne Maade, paa hvilken man i Sverige har gennemført Forholdstalsvalgmaaden, idet man, hvis jeg ikke tager fejl, paa Grund af Landets store Udstrækning har delt det i 62 Valgkredse, saaledes at man indenfor hver Valgkreds vælger efter Forholdstalsvalgmaaden. Det er klart, at paa den Maade bliver den samlede Repræsentation ikke nogen forholdsvis Repræsentation for det Vælgerkorps, der har afgivet Stemmerne. Henvisningen synes jeg altsaa ikke siger saa meget.

I de saakaldte Grundlovspartiets — undertiden er deres Antal 3, undertiden 4 — Forslag staar der, saa vidt jeg ved, at Landet skal deles i nogenlunde lige store Kredse efter Befolkningens Størrelse, idet der dog skal tages Hensyn til Befolkningstætheden og Vælgertallet. Den sidste er en gammel Bestemmelse, som oprindeligt paa en ganske kuriøs Maade er kommet ind her i Rigsdagen, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Vi har for nogle Aar siden debatteret dette Spørgsmaal, og jeg maa sige, jeg synes ikke, denne Bestemmelse siger saa meget; naar man alli-

gevel er nødt til at sige, at Kredsene skal være omtrent lige store — thi matematisk lige store kan man jo aldrig gøre dem —, behøves denne Tilføjelse ikke. Men naar denne Bestemmelse findes i Grundlovspartiernes Forslag, og naar det foreliggende Lovforslag skal være en Valgkredslov, der knytter sig til dette Forslag, maa jeg rigtignok undre mig meget over her at se Kredse, af hvilke nogle er $2\frac{1}{2}$ Gang saa store som andre. Det er den mærkeligste Maade at skaffe sig nogenlunde lige store Kredse paa. Men det er jo kommet ind ved, at man ikke har rørt ved Kredsene udenfor København undtagen tre, som skal deles; men kun ved Kredsene i København. Jeg skal, hvis man indfører Forholdstalsvalgmaaden, ikke have noget imod, at Kredsene ude i Landet bevarer den nuværende Uligestorhed, men jeg beder meget om, at den samme Uligestorhed bevares for Kredsene i København. Naar Enmandskredssystemet skal opretholdes i Forbindelse med Forholdstalsvalg, er der ikke Spør af Grund til at gaa bort fra de Størrelser, Kredsene har nu. Jeg ved nok, at der skal en Kreds til i København og en Kreds til paa Frederiksberg, men — jeg holder mig her til København — det vil være overordentlig let at anbringe den Kreds — det bliver en decideret socialdemokratisk Kreds —, idet der i Forstæderne, i de yderste Dele af København, findes Kredse, som det er overordentlig let at dele saaledes, at der bliver en Kreds til. Men maa jeg for øvrigt spørge: Naar det virkelig er Tanken i saa høj Grad som muligt at gennemføre Forholdstalsprincippet — og det er det jo efter den højtærede Ministers Fremstilling, det er jo Meningen med det hele —, hvorfor i Alverden skal saa Stor-København have disse 18 Kredse med 7 Suppleringsmandater? Naar vi alligevel skal have 25 Folketingsmænd, saa lad os dog indenfor Stor-København gaa til en rationel Ordning, hvorved Partierne faar den Repræsentation, de har Krav paa. Vælgere, som bor i Sværtegade, paa Værnedamsvej eller i Havnegade o. s. v., har ikke forskellige lokale Interesser, som nødvendigvis maa repræsenteres indenfor Staten. Det vilde være ganske absurd at opretholde et Krav om Lokalrepræsentation overfor Folketinget, naar man ikke en Gang gør det overfor Københavns Borgerrepræsentation. Der vilde det være naturligt, at de forskellige Dele af København havde Repræsentanter, for at ingen Bydel skulde blive forsømt, men derom er der ingen Lovordning — en anden Ting